

Pál második levele a korinthusiakhoz

1 ¹Páltól és Timóteustól, aki testvérünk a Krisztusban. Én, Pál, a Krisztus Jézus apostola[†] vagyok, mert Isten ezt így akarta.

Szól ez a levél Isten Korinthus városában élő gyülekezetének és Isten népének egész Akhájában[†].

²Atyánk, az Isten és Urunk, Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet[†] és békességet!

Pál hálát ad Istennek

³Áldott legyen az Isten, Aki Urunknak, Jézus Krisztusnak Édesapja. Ő olyan édesapa, aki tele van irgalommal. Olyan Isten, aki minden vigasztalás forrása. ⁴Igen, ő vigasztal meg bennünket minden helyzetben, amikor bajok vesznek körül, hogy mi is meg tudjunk vigasztalni másokat, amikor ők vannak bajban, és nekik van rá szükségük. Ugyanazzal a vigasztalással segítünk nekik, amivel Isten is megvigasztal bennünket. ⁵Mert amilyen bőségesen kijut nekünk Krisztus szenvedéseiből, ugyanolyan bőséges vigasztalást is kapunk Krisztus által. ⁶Ha bajok vesznek körül bennünket, az is a ti vigasztalásotokat és megmeneküléseket szolgálja. Ha pedig vigasztalást kapunk, az is a ti javatokra szolgál, és nektek is vigasztalást jelent. Azért van ez így, hogy legyen erőtök türelmesen elviselni ugyanazokat a szenvedéseket, amelyek minket is érnek. ⁷Biztosak vagyunk benne, hogy mivel társaink vagytok szenvedéseinkben, társaink lesztek a vigasztalásunkban is.

⁸Testvéreim, tudjatok róla, hogy Ázsiában[†] igen nagy bajokat és szenvedéseket kellett elviselnünk, amelyeket saját erőnkől nem tudtunk volna kibírni. Akkora teher nehezedett ránk, hogy már teljesen feladtuk a reményt, hogy ezt túléljük. ⁹Már felkészültünk rá, hogy meg kell halnunk. De ez is csak azért történt, hogy többé ne magunkban bízunk, hanem Istenben, aki még a halottakat is feltámasztja. ¹⁰Ő pedig valóban megszabadított bennünket a halálos veszedelemből! Sőt, újra és újra meg fog szabadítani. Őbenne reménykedünk, hogy a jövőben is megszabadít bennünket, ¹¹ha ti is segíteni fogtok azzal, hogy imádkoztok értünk. Akkor azután sokan és sokféleképpen fognak hálát adni Istennek értünk, és azért a kegyelemért, amit nekünk adott.

Pál tervének változása

¹²Mert mi azzal dicsekszünk, hogy minden dologban tiszta szívvel, isteni egyszerűséggel és őszinteséggel jártunk el. Nem emberi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével[†] végeztük el, ami ránk volt bízva. A saját lelkiismeretünk is bizonyítja, hogy ez így igaz. Különösképpen érvényes ez arra,

ahogyan közöttetek viselkedtünk. ¹³Mert amit nektek írtunk, abban nincs semmi hátsó szándék. Ezért, ha elolvassátok, meg is érthetitek — és valóban remélem, hogy teljesen meg is fogtok engem és a leveleimet érteni! ¹⁴Hiszen vannak közöttetek, akik már meg is értettek minket, és felismerték, hogy büszkék lehetnek ránk. Hasonlóan ahhoz, ahogyan mi is dicsekedni fogunk veletek az Úr Jézus Napján.

¹⁵Ami engem illet, én mindig is biztos voltam ebben. Ezért határoztam el, hogy először titeket látogatlak meg, hogy kétszeres áldást kapjatok. ¹⁶Azt terveztem ugyanis, hogy tőletek Macedóniába[†], onnan visszatérőben pedig újra hozzátok megyek. Azután ti segítettetek volna továbbutazni Júdeába[†]. ¹⁷Ezt a tervemet azonban meg kellett változtatnom. Azt hiszitek, hogy megdöbbenve tettem? Vagy, hogy amit tervezek, emberi módon tervezem, vagyis azt mondom „igen, igen”, de közben azt gondolom „nem, nem”?

¹⁸Amilyen biztos, hogy Isten megbízható, és amit mond, azt komolyan is gondolja, olyan biztos, hogy amit nektek mondunk, az is megbízható. Ha azt mondjuk, hogy „igen”, akkor az soha nem jelentheti azt, hogy „nem”! ¹⁹Mert Isten Fia, Jézus Krisztus, akit nektek Szilvánusz, Timóteus és én bemutatunk, ő sem olyan, hogy egyszerre jelentene „igen”-t és „nem”-et. Jézus maga az isteni „IGEN!” ²⁰Mert valahány ígérete van Istennek, az mind Jézus Krisztus által vált „igen”-né! Ezért a végső „Ámen” is őáltala lesz meg. Ez pedig rajtunk keresztül valósul meg, és Isten dicsőségére fog szolgálni. ²¹Mert Isten az, aki megerősít bennünket veletek együtt a Krisztusban. Ő az, aki különleges módon megáldott*, ²²és megjelölt bennünket, hogy látható legyen: az övéi vagyunk. Ő adta szívünkbe a Szent Szellemet[†] is, aki maga a biztosíték arra, hogy amit Isten megígért, azt mind meg is fogjuk kapni.

²³Isten a tanúm rá, hogy csak azért nem mentem még vissza hozzátok Korinthusba, hogy nehogyan megbántsalak benneteket. ²⁴Ez nem azt jelenti, hogy uralkodni akarnánk rajtatok, vagy a hiteteken, amely valóban erős. Ellenkezőleg, munkatársaitok vagyunk, és azon fáradozunk, hogy boldogok legyetek.

2¹Elhatároztam tehát, hogy amikor ismét meglátogatlak benneteket, nem okozok nektek újabb fájdalmat és szomorúságot. ²Mert ha megszorítalak benneteket, akkor engem ki vidámít meg? De ti fel tudtok engem vidítani — éppen ti, akiket én szomorítottam meg! ³Azért is írtam nektek erről, hogy amikor megérkezem, ne kelljen miattatok szomorkodnom. Hiszen éppen azt várnám, hogy ti szereztek nekem örömet! Mert meg vagyok győződve róla, hogy az én örömöm a ti örömetek is. ⁴Amikor előző leveletemet írtam, sokat aggódtam miattatok. Igen, azt a levelet sírva írtam nektek, sok-sok szomorúsággal és fájdalommal. De nem azért, hogy nektek okozzak szomorúságot, hanem azért, hogy megtudjátok, mennyire szeretlek benneteket.

Bocsássatok meg egymásnak!

⁵Ha pedig valaki közületek szomorúságot okozott, az nem engem bántott meg, hanem titeket, mindnyájatokat. Ezt túlzás nélkül mondhatom. ⁶Így tehát elég ennek az embernek az a büntetés, amit a többiektől kapott. ⁷Most már inkább bocsássatok meg neki, és vigasztaljátok meg! Nehogy túlságosan bánkódjon, és a nagy szomorúság megártson neki! ⁸Kérlek benneteket, most

1:21 megáldott Szó szerint: szent olajjal „felkent”, vagy „megkent”.

inkább éreztessétek velem, hogy mégis szeretitek! ⁹Ezért írok most, hogy lássam, vajon mindenben engedelmeskedtek-e? ¹⁰Akinek pedig ti megbocsátotok, annak én is. Mert ha volt egyáltalán mit megbocsátanom, akkor is a ti érdeketekben bocsátottam meg, Krisztussal együtt. ¹¹Igen, feltétlenül szükséges, hogy így bocsássunk meg egymásnak, különben becsaphat bennünket a Sátán[†]. Hiszen jól tudjuk, hogy mik a szándékai.

Pál tróászi aggodalmai

¹²Azért mentem Tróászba, hogy mindenkinek elmondjam a Krisztus örömhírét[†]. Ott az Úr jó lehetőséget adott erre. ¹³Mégsem volt nyugalma a szellememnek, mivel nem találkoztam Titusszal, aki a Krisztusban testvérem. Ezért elbúcsúztam az ottani testvérektől, és továbbmentem Macedóniába[†].

Győzelem Krisztusban

¹⁴Hálás vagyok Istennek, Aki Krisztus uralma alatt mindig diadalmenetében vezet bennünket! Isten az, aki rajtunk keresztül mindenhol érzékelhetővé teszi az emberek számára, hogy ő kicsoda és milyen. Ez a felismerés pedig úgy terjed, mint egy drága parfüm édes illata. ¹⁵Mert mi valóban olyanok vagyunk, mint a Krisztustól Istenhez felszálló füstölőszer jó illata. Ezt pedig azok is érzik, akik a megmenekülés felé haladnak, és azok is, akik el fognak veszni. ¹⁶Az utóbbiak ezt az illatot olyannak érzik, mint a halál bűzös leheletét, amely a halál közelségét jelzi. Akik pedig a megmenekülés felé sietnek, megelevenítő, felüdítő illatnak érzik, amely az életre vezet. De vajon ki alkalmas erre a feladatra? ¹⁷Mi azonban nem „üzletelünk” Isten üzenetével, és nem arra használjuk, hogy a magunk hasznát keressük vele, mint sokan mások teszik. Nem! Mi Krisztus uralma alatt és Isten jelenlétében tiszta szívből mondjuk az igazságot mindenkinek. Hiszen bennünket maga Isten bízott meg ezzel a feladattal.

Isten Új Szövetségének szolgái

3 ¹Azt gondoljátok, hogy ismét dicsekedni akarunk? Szükséges-e, hogy ajánlóleveleket kérjünk valakitől hozzátok, vagy töletek másokhoz? ²Nem! A mi „ajánlólevelünk” a szívünkbe van írva, és ezt minden ember ismeri és olvassa. Bizony, ti magatok vagytok a mi ajánlólevelünk! ³Mert nyilvánvaló, hogy a Krisztustól származó „levél” vagytok, amelyet általunk küldött. De ezt a levelet nem tintával írták, hanem az élő Isten Szellemével[†], és nem kőtáblára*, hanem az emberek szívébe.

⁴Azért merjük ezt mondani, mert Krisztus által teljes bizalmunk van Istenben. ⁵Nem úgy értem ezt, hogy önmagunkban, a saját erőnkben képesek lennénk bármi jót tenni. Ellenkezőleg, Isten az, aki képessé tesz bennünket erre. ⁶Igen, ő tett alkalmassá minket arra, hogy az Új Szövetség[†] szolgái legyünk. Az Új Szövetség nem írott Törvény[†], hanem a Szent Szellemtől[†] származik. Az írott Törvény ugyanis a halálba vezet, a Szent Szellem pedig megelevenít.

3:3 kőtáblára Utalás a Törvényre, amelyet Isten adott Mózesnek, kőtáblákra írva. A 7. versben is. Lásd 2Móz 24:12 és 25:16.

Az Új Szövetség nagyobb dicsőséget hoz

⁷A Törvényt[†] kőbe vésett betűkkel rögzítették, és a halálba vezetett. Mégis olyan dicsőséges volt a Törvény szolgálata, hogy Izrael népe rá se tudott tekinteni Mózesre[†], annyira ragyogott az arca Isten dicsőségétől! Pedig ez a dicsőség hamarosan elmúlt! ⁸Akkor mennyivel dicsőségesebb a Szent Szellem[†] szolgálata?! ⁹Dicsőséges dolog a Törvényt szolgálni, vagyis rábizonyítani az emberekre bűneiket, és elítélni őket. De sokkal dicsőségesebb az a szolgálat, amely Isten számára elfogadhatóvá teszi az embereket! ¹⁰Annak a régi szolgálatnak is volt bizonyos dicsősége. Ez azonban elhalványul, ha összehasonlítjuk az új szolgálattal, amely sokkal dicsőségesebb. ¹¹Az a régi elmúlt, mégis dicsőséges volt. Mennyivel dicsőségesebb tehát az, ami örökké megmarad!

¹²Mivel mi ebben reménykedünk, teljesen nyíltan és félelem nélkül beszélünk. ¹³Nem olyanok vagyunk, mint Mózes[†], aki eltakarta az arcát, hogy Izrael népe ne láthassa. Nem akarta, hogy lássák, amikor az arcán ragyogó dicsőség elhalványul, és végleg eltűnik. ¹⁴Izrael népének gondolkodásmódja valóban elsötétült, ezért nem értenek meg sok mindent. Ráborult az a bizonyos „takaró” a szívükre, és ott is maradt mind a mai napig. Ezért nem értik meg a zsidók az Írást[†], amikor olvassák. Nem is csoda, hiszen az a „takaró” csak akkor tűnik el, ha az Úrhoz fordulnak. ¹⁵Igen, mindmáig, amikor csak a zsidók Mózes Törvényét[†] olvassák, ez a „takaró” fedi be a szívüket, hogy ne érthessék meg. ¹⁶De amikor valaki megváltozik, és az Úrhoz fordul, az a „takaró” eltűnik. ¹⁷Az Úr a Szellem. Ahol pedig az Úr Szelleme[†], ott szabadság van. ¹⁸A mi tekintetünk azonban nincsen eltakarva. Ezért állandóan az Úr dicsőségét tükrözzük vissza. Eközben pedig fokozatosan átváltozunk, és egyre jobban hasonlítunk őhozzá. Igen, a dicsőségnek egyre magasabb szintjére jutunk, mert ezt az Úr viszi véghez, aki maga a Szellem.

Kincs a cserépedényben

4 ¹Isten, aki kegyelmet adott nekünk, ilyen szolgálatot bízott ránk. Ezért nem veszítjük el a bátorságunkat, és nem adjuk fel! ²Elutasítjuk azokat a szégyellnivaló dolgokat, amiket az emberek titkolnak. Nem ravaszkodunk, és nem hamisítjuk meg Isten üzenetét. Ellenkezőleg, az igazságot mondjuk és tesszük, mindenki előtt nyilvánvaló módon. Így mutatjuk meg az embereknek, hogy kik vagyunk mi valójában Isten szemében. ³Az az örömhír[†], amit hirdetünk, mégis el van takarva, és érthetetlen egyes emberek számára. De csak azoknak, akik a teljes pusztulás felé mennek. ⁴Ezek a hitetlen emberek nem képesek megérteni, mert ennek a világnak az „istene”, azaz a Sátán[†] elsötétítette a gondolkodásukat. Azért tette ezt, hogy azok ne láthassák az örömhír fényét. Az örömhír pedig Krisztus dicsőségéről szól, aki minden tekintetben olyan, mint maga Isten. ⁵Mert mi nem magunkról, hanem Jézus Krisztusról beszélünk, és azt bizonyítjuk, hogy ő az Úr. Magunkat pedig úgy tekintjük, mint a ti szolgáitokat, Jézus kedvéért. ⁶Isten egyszer régen azt mondta: „Ragyogjon fel a fény a sötétségből!”* Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben is. Emiatt tudtuk felismerni és megismerni az Isten dicsőségét Jézus Krisztusban, az ő személyében és jellemében.

4:6 idézet: 1Móz 1:3.

⁷Az, hogy Jézust ismerjük, igen nagy kincs! Mégis „cserépkorsóban”, vagyis emberi testünkben hordozzuk. Így azután teljesen nyilvánvaló, hogy ez a rendkívül nagy erő Istentől származik, nem pedig tőlünk. ⁸Mindenfelől bajok és nehézségek vesznek körül bennünket, mégsem szenvedünk vereséget! Sokszor nem tudjuk, mit tegyünk, de mégsem esünk végleg kétségbe! ⁹Üldöznek[†], de Isten nem hagy el bennünket. Néha földre tipornak, de nem tudnak egészen elpusztítani. ¹⁰Mindig testünkben hordozzuk Jézus halálát, hogy az élete is láthatóvá legyen bennünk. ¹¹Életünk folyamán állandóan halálos veszélyeknek vagyunk kitéve Jézusért, hogy Jézus élete látható legyen halandó testünkben. ¹²Ezért a halál bennünk végzi a munkáját, az élet pedig bennetek.

¹³Az Írás[†] azt mondja: „Hittem, azért szóltam.”* Bennünk is a hitnek ugyanaz a szelleme van. Mi is azért szólunk, mert hiszünk. ¹⁴Mert tudjuk, hogy Isten, aki feltámasztotta az Úr Jézust a halálból, ugyanúgy bennünket is fel fog támasztani, és veletek együtt maga elé állít. ¹⁵Mindez értetek történik. A célja pedig az, hogy egyre több és több ember fogadja el és adja tovább Isten kegyelmét[†], és egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségéért.

Hitben élünk

¹⁶Ez az oka, hogy nem adjuk fel, és nem fáradunk bele a szolgálatba. Igaz, testünk egyre idősebb és gyengébb, a „belső emberünk” mégis napról-napra megújul. ¹⁷Mert a mostani, könnyen elviselhető szenvedéseink csak rövid ideig tartanak, mégis örök dicsőséget szereznek számunkra! Ez a dicsőség pedig olyan csodálatos, hogy össze se lehet hasonlítani a szenvedéseinkkel. ¹⁸Nem a látható dolgokat tartjuk szem előtt, hanem a láthatatlanokra figyelünk. Ugyanis, ami látható, az hamar elmúlik, ami pedig láthatatlan, az örökké megmarad.

5 ¹Tudjuk, hogy ez a „sátor”, amelyben itt a földön élünk, vagyis a testünk, egyszer el fog pusztulni. De Isten készített a számunkra a Mennyben örökké tartó lakóhelyet, amit nem emberek építettek. ²Ezért, amíg ebben a földi testben élünk, sóhajtozunk, mert nagyon szeretnénk már beköltözni mennyei otthonunkba. ³Amikor majd beköltözhetünk oda, az olyan lesz, mintha felöltöztetnének bennünket, és akkor tényleg nem leszünk meztelenek! ⁴Most, amíg ebben a földi testben élünk, sok teher nehezedik ránk, s ezért sokszor sóhajtozunk. Mégsem kívánjuk „levetni” ezt a testet. Inkább azt szeretnénk, ha erre a földi testre „rávehetnénk” azt a mennyei testet. Akkor majd ezt a halandó testet teljesen beborítja az örök élet. ⁵Aki pedig bennünket éppen erre készített fel, az maga Isten! Ő adta nekünk a Szent Szellemet[†], aki annak a biztosítéka, hogy mindazt, amit Isten megígért, valóban meg is fogjuk kapni.

⁶Ezért minden körülmények között bátran tekintünk előre. Hiszen tudjuk, hogy amíg ebben a földi testben élünk, távol vagyunk az Úrtól. ⁷Ezért annak alapján élünk, amit hiszünk, és nem aszerint, amit látunk. ⁸De bátrak vagyunk és bízunk Istenben. Jobban szeretnénk kiköltözni ebből a földi testből, és hazaköltözni az Úrhoz. ⁹De akár ebben a testben élünk, akár hazaköltözünk hozzá, arra törekszünk, hogy kedvében járjunk. ¹⁰Mert nekünk kivétel nélkül mind oda kell állnunk a Krisztus Ítélszéke elé! Ott fogja

mindenki megkapni, amit megérdemel, aszerint, hogy ebben a földi testben jót, vagy rosszat tett.

A segítőkész emberek Isten barátai

¹¹Mi tudjuk, mit jelent az Urat tisztelni és félni! Ezért igyekszünk meggyőzni az embereket az igazságról. Isten pedig jól ismer bennünket. Reméljük, azonban, hogy ti is meg tudjátok ítélni, és felismeritek, hogy kik vagyunk! ¹²Nem is akarjuk magunkat újra igazolni. Inkább lehetőséget adunk nektek arra, hogy büszkék legyetek ránk. Így majd tudtok válaszolni azoknak, akik képmutató módon látszólagos dolgokkal dicsekednek. ¹³Ha úgy tűnik, hogy elment az eszünk, Istenért van így, ha bölcsek vagyunk, az meg értetek van. ¹⁴Mert bennünket Krisztus szeretete irányít és sürget. Meg vagyunk győződve róla, hogy ha egy ember (*Jézus*) meghalt mindenkiért, akkor valójában minden ember meghalt. ¹⁵Jézus azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, azontúl ne önmaguknak éljenek. Igen, ő meghalt és feltámadt, hogy az emberek pedig érte éljenek.

¹⁶Ezért mostantól fogva nem úgy gondolkodunk az emberekről, ahogyan a hitetlenek. Igaz, régen mi is úgy gondolkoztunk Krisztusról, mint a hitetlenek, de most már ez teljesen megváltozott. ¹⁷Így hát, ha valaki Krisztusban van, az az ember már az Új Teremtéshez tartozik! Ami benne régi volt, az elmúlt, és minden tekintetben újjá (*új teremtéssé*) lett! ¹⁸Mindez Istentől származik, aki Krisztus által kibékített és újra egyesített saját magával bennünket. Sőt, ránk bízta, hogy mi is segítsünk más embereknek abban, hogy kibéküljenek vele. ¹⁹Isten ugyanis maga volt jelen Krisztusban, amikor kibékítette az embereket önmagával, és nem hibáztatta őket a bűneik miatt. Ezt az üzenetet pedig, amely az Istennel való kibékülésről szól, ránk bízta. ²⁰Ezért úgy élünk az emberek között, mint Krisztus követői. Úgy kérünk, és biztatunk benneteket, mintha Isten szólna általunk: „Krisztus helyett kérünk, béküljete ki Istennel!” ²¹Mert Isten értünk azonosította a bűnnel* Jézust, pedig ő nem követett el semmi bűnt. Azért tette ezt, hogy mi viszont Krisztus által elfogadhatóvá váljunk Isten számára.

6 ¹Mint Isten munkatársai, kérünk és biztatunk benneteket, úgy éljete, mint akik nem hiába kapták Isten kegyelmét! ²Mert ő mondja:

„A kegyelem idején meghallgattalak,
és a megmenekülés napján megsegítettelek.”

Ézs 49:8

Bizony, most van a kegyelem ideje! Most van a megmenekülés napja!

³Mi azon igyekezünk, hogy az emberek ne mondhassanak semmi rosszat a szolgálatunkról. Ezért nem teszünk semmi olyat, ami másoknak bajt okozhat. ⁴Minden dologban úgy ajánljuk magunkat, mint akik Isten szolgálói. Türelmesen elviseljük a nehéz körülményeket, a szorult helyzeteket, a bajokat, és amikor hiányt szenvedünk valamiben. ⁵Sokszor megvernek bennünket, börtönbe zárnak, és a tömeg ellenünk támad. Van, amikor keményen kell dolgoznunk, néha nincs mit ennünk, vagy nem alhatunk éjjel. ⁶Mi valóban Isten szolgálói vagyunk! Ezt bizonyítja, hogy senki sem vádolhat bennünket bűnnel, ezt bizonyítja a tudásunk, a türelmünk, jóságunk, a

5:21 *bűnnel* Másképp: „bűnért való áldozattá tette”.

bennünk élő Szent Szellem[†]. Ezt bizonyítja a képmutatás nélküli szeretetünk, ⁷az igazság üzenete, amit hirdetünk, és Isten ereje, amely megmutatkozik rajtunk keresztül. Ezt bizonyítja, hogy Istennel összhangban élünk, és teljesen fel vagyunk fegyverkezve a szellemi támadó és védekező fegyverekkel.

⁸Ezekkel harcolunk, amikor az emberek dicsérnek, vagy szidnak bennünket, amikor rosszat, vagy jót mondanak rólunk. Néha csalóknak tartanak minket, pedig csak igazat mondunk. ⁹Sokan egyáltalán nem törődnek velünk, mások pedig jól ismernek. Néha úgy látszik, már közel vagyunk a halálhoz, mégis élünk! A szenvedések sokszor megkínóznak, de mégsem ölnek meg bennünket! ¹⁰Sok szomorúság ér bennünket, de ugyanakkor tele vagyunk örömmel is. Igaz, hogy a pénztárcánk majdnem üres, mégis sok embert mi tettünk gazdaggá. Valóban nincs semmi vagyonunk, mégis minden a miénk!

¹¹Korinthusi testvéreink, mi mindent őszintén elmondtunk nektek! Kinyitottuk előttetek a szívünket. ¹²Értsétek meg, a mi szívünkben bőven van számotokra hely! Azonban ti ezt nem viszonzátok: nem akartok a szívetekbe fogadni bennünket. ¹³Úgy beszélek veletek, mint a saját gyermekeimmel: nyissátok meg a szíveteket előttünk, és fogadjatok be minket!

A nem-keresztényekkel való kapcsolatokról

¹⁴Ti nem olyanok vagytok, mint a hitetlenek, ezért ne kapcsolódjatok hozzájuk! Mi köze lehet egymáshoz két embernek, ha az egyik Istennel összhangban akar élni, a másik meg nem tiszteli Isten törvényeit? Milyen közös dolga lehet a világosságnak a sötétséggel[†]? ¹⁵Miben egyezhet meg egymással Krisztus és a Sátán*? Lehet-e valamilyen közösség hívő és hitetlen ember között? ¹⁶Mi köze van Isten templomának* a bálványokhoz[†]? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogyan Isten maga mondta:

„Velük együtt fogok lakni, és közöttük járok,
Istenük leszek, ők pedig népemmé lesznek.” 3Móz 26:11–12

¹⁷ „Ezért tehát jöjjetek ki közülük,
és váljatok külön tőlük, így szól az Úr,
hozzá se érjete ahhoz, ami nem tiszta,
és én magamhoz fogadlak titeket.” Ézs 52:11

¹⁸ „Édesapátok leszek,
ti pedig fiaim és lányaim lesztek,
így szól a Mindenható Úr.” 2Sám 7:14

7¹Kedveseim, micsoda ígéretetek ezek — és éppen nekünk szólnak! Ezért hát tisztítsuk meg magunkat minden olyan dologtól, ami akár a testünket, akár a szellemünket bepiszkolja. Kitartóan és teljesen szánjuk oda magunkat és egész életünket Istennek, hiszen mi tiszteljük Istent!

Pál öröme

²Kérlek, fogadjatok be a szívetekbe! Senkit nem bántottunk meg, senkit nem károsítottunk meg, senkit nem használtunk ki. ³Nem azért mondom ezt,

6:15 *Sátán* Szó szerint: „Beliar”, vagy „Belial”. Héber szó, azt jelenti: „értéktelenség” — itt a Sátánt jelenti, vagy az Antikrisztust. **6:16** *Isten temploma* Az a hely, ahol Isten népe imádja Istent. Itt szellemi értelemben a hívőket jelenti, akik Istent imádják — ők az Isten szellemi temploma.

hogy hibáztassalak benneteket. Hiszen a szívembe zártalak, és annyira szeretlek titeket, hogy veletek együtt akarok élni is, meghalni is. ⁴Őszintén beszélek veletek, és nagyon büszke vagyok rátok. Minden gondom ellenére tele vagyok örömmel és vigasztalással.

⁵Amikor megérkeztünk Macedóniába[†], nem találtunk nyugalmat. Mindenféle gondok és bajok gyötörtek: kívülről támadások értek, belül félelem támadott bennünket. ⁶Isten azonban megvigasztalja azokat, akiket a földre tapostak. Igen, ő vigasztalt meg minket azzal, hogy Titusz megérkezett. ⁷De nem csak ezzel, hanem azzal a bátorítással is, amit tőletek kapott. Mert jó híreket hozott tőletek: hogy mennyire szeretnétek már találkozni velünk, hogy mennyire szomorúak vagytok amiatt, amit rosszul tettetek, és hogy mennyire ragaszkodtok hozzánk. Ennek azután nagyon megörültem.

⁸Mert lehet, hogy szomorúságot okoztam nektek az előző levelemmel, de már nem bánom. Igaz, korábban azt hittem, hogy rosszul tettem, de most már látom, hogy az a levél csak egy kis időre szomorított el benneteket. ⁹Most már örülök, hogy megírtam azt a levelet. Persze, nem annak, hogy szomorúságot okoztam vele, hanem annak, hogy ezáltal megváltoztattátok a gondolkodásotokat és szíveteket. Az ilyen fajta szomorúság Isten akarata szerint változtat meg benneteket, és így semmi bajt nem okozott nektek a levelem. ¹⁰Mert az a fajta szomorúság, ami Isten akarata szerint változtatja meg a gondolkodásotokat és a szíveteket, végül a megmeneküléshez vezet — az ilyet utólag soha nem kell megbánni. Ezzel szemben az a fajta szomorúság, ami a hitetlen emberekre jellemző, a halálhoz vezet. ¹¹A ti szomorúságotok nyilván Isten akarata szerinti változásokat okozott bennetek: nagy igyekezetet, védekezést, bosszankodást, félelmet és ragaszkodást. Felkeltette bennetek a kívánságot, hogy újra találkozhattok. Sőt, meg is akartátok büntetni, aki vétkezett. Ezek a dolgok mind azt bizonyítják, hogy ártatlanok vagytok. ¹²Ha tehát írtam is nektek, nem amiatt az ember miatt írtam, aki valami rosszat tett. Sem nem amiatt, akit megbántottak. Azért írtam, hogy ti magatok is lássátok meg Isten szemével, milyen nagy igyekezet van bennetek irántunk. ¹³Így azután megvigasztalódtunk és felbátorodtunk.

Igen, mi magunk is felbátorodtunk, de még jobban megörültünk annak, hogy Titusznak örömet okoztatok, és a szellemét felvidítőtátok. ¹⁴Ugyanis előzőleg sok jót mondtam Titusznak rólatok, sőt, dicsekedtem veletek. Nagyon örülök, hogy ezzel nem vallottam szégyent, mert ő úgy tapasztalta, hogy amit rólatok mondtam, az mind igaz. ¹⁵Így azután Titusz még jobban szeret benneteket. Örömmel emlékezik arra az engedelmességre, tiszteletre, sőt félelemre, amellyel fogadtátok. ¹⁶Szívből örülök, hogy minden tekintetben megbízhatok bennetek.

Az adakozásról

8 ¹Hadd mondjam el nektek, milyen kegyelmet[†] adott Isten Macedónia[†] gyülekezeteinek. ²Ezek a testvéreink nagyon szegények, sok szenvedést és megpróbáltatást kellett elviselniük. Ennek ellenére, olyan nagy öröm lakik bennük, hogy sokat adakoztak másoknak. ³Elmondhatom, hogy annyit adtak, amennyit csak tudtak. Sőt, talán még annál is többet! Mindezt pedig

önként tették, senki sem mondta nekik. ⁴Újra meg újra könyörögve kérték, hogy adakozásukkal Isten (*Jeruzsálemben élő*) népét szolgálhassák. ⁵De nem csak azt tették, amit reméltünk, hanem még annál is többet: először önmagukat adták oda az Úrnak, azután nekünk is, azután adták az ajándékaikat. Ez az, amit Isten akar!

⁶Ezért kértük meg Tituszt, hogy fejezze be köztetek az isteni kegyelemnek[†] ezt a munkáját: a jótékonyági gyűjtést. Hiszen ő volt az, aki ezt elkezdte. ⁷Minden dologban meggazdagodtatok: hitben, beszédben, tudásban, mindenféle igyekezetben, és a szeretetben, amit tőlünk tanultatok. Most hát legyetek bőkezűek az adakozásban is!

⁸Nem parancsként mondom, hogy adakozzatok, de szeretném kipróbálni, hogy igazi szeretet van-e bennetek. Ezért mondtam el nektek, hogy mások milyen bőségesen adakoznak. ⁹Mert tudjátok, hogy Urunk, Jézus Krisztus mennyire gazdag volt, mégis teljesen szegénnyé lett értetek. Ezzel mutatta meg, mennyire szeret benneteket. Az ő szegénysége által gazdagodtatok meg.

^{10–11}Hadd adjak nektek tanácsot. Tavaly ti voltatok az elsők, akik adni akartak — és adtatok is. Most pedig jó lenne, ha befejeznétek, amit tavaly elkezdtetek. Ne csak a jó szándék legyen bennetek, hanem tegyétek is meg, amit elhatároztatok! Tehát gyűjtsétek össze, amit adni akartok — mindenki annak megfelelően, amennyi pénze van. ¹²Mert ha valóban adni akartok, akkor ajándékokot kedves és elfogadható lesz. Mégpedig ahhoz mérten lesz kedves, amitek van. Hiszen senkitől nem kérnek többet, mint amit képes adni. ¹³Nem arról van szó, hogy amiatt, hogy másokon segítetek, nektek meg hiányotok támadjon. ¹⁴Inkább a kiegyenlítésre törekedjétek. Hiszen most a ti adományotok fogja kipótolni, ami a testvéreiteknek hiányzik. Máskor meg éppen fordítva: ők fogják a bőségükből kipótolni a ti hiányotokat. Így lesz egyenlőség, ¹⁵ahogyan az Írás[†] mondja:

„Aki sokat szedett, az sem tudott túl sokat összegyűjteni,
és aki keveset szedett, annak sem lett túl kevés, amit összegyűjtött.”

2Móz 16:18

Titusz és társai

¹⁶Hálát adok Istennek, hogy ugyanazt a szeretetet adta Titusz szívébe, mint ami bennünk is van. ¹⁷Nem csupán szívesen fogadta kérésünket, de önként ment el, hogy meglátogasson titeket, mivel valóban nagyon szeretne segíteni. ¹⁸Elküldtük vele együtt azt a testvért is, akinek az összes gyülekezetekben jó híre van. Azért dicsérik, mert az örömhír[†] terjesztését szolgálja. ¹⁹Sőt, a gyülekezetek azzal is megbízták, hogy útitársunk legyen, és segítsen a pénzadományok gyűjtésében. Ezt a szolgálatot azért végezzük, hogy dicsőséget szerezzünk az Úrnak, és megmutassuk, hogy valóban segíteni akarunk a testvéreinknek.

²⁰Ezzel akarjuk biztosítani, hogy senki se bírálhasson bennünket amiatt, ahogyan ezt a nagy összegű pénzt kezeljük. ²¹Mert nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is gondunk van arra, hogy jó hírünk legyen.

²²Elküldtük velük együtt még azt a testvérünket is, aki mindig készséges volt, hogy segítsen. Ő már többször is bebizonyította, hogy megbízható segítőtárs. Most még sokkal lelkesebb, mert nagyon bízunk bennetek.

²³Titusz az én munkatársam a közöttetek végzett munkámban. A többi testvérek pedig, akik vele utaznak, a gyülekezetek küldöttei. Mindannyian

Krisztus dicsőségére végzik a munkájukat. ²⁴Fogadjátok hát őket szeretettel! Mutassátok meg nekik, hogy nem hiába dicsekszünk veletek a többi gyülekezetek előtt!

A testvérek megsegítése

9¹Azt hiszem, felesleges is arról írnom, hogy Isten Jeruzsálemben élő népét segítsétek meg. ²Hiszen tudom, hogy valóban akarjátok segíteni őket. El is dicsekedtem veletek a macedón[†] testvéreknek. Mondtam nekik, hogy tavaly óta már ti, ott Akhájában[†] készen álltok arra, hogy segítsetek. Erre azután a macedón testvérek is elhatározták, hogy ők is fognak a jeruzsálemi-eknek adakozni. ³Most mégis elküldöm hozzátok ezeket a testvéreket. Nem akarom ugyanis, hogy a veletek való dicsekedésemmel szégyent valljak. Azért is küldtem őket, hogy ti időben felkészülhessetek, mint ahogy korábban mondtam. ⁴Ha azután a macedón testvérek megérkeznek velem együtt hozzátok, remélem, nem találnak benneteket felkészületlenül! Nehogy szégyent valljunk, azaz, hogy nehogy ti megszegyenüljete, ha kiderül, hogy mégis hiába bíztam benneteket. ⁵Ezért kértem a testvéreket, hogy menjenek előre hozzátok, és készítsék elő adományaitokat, amit korábban megígértetek. Azt szeretném, ha adományotok úgy lenne elkészítve, mint önként adott nagylelkű ajándék. Nem akarom, hogy kényszerből és kelletlenül adjatok akár egy fillért is.

⁶Vegyétek figyelembe, hogy aki kevés magot vet a földbe, az kevés termést is fog aratni. Aki pedig bőven veti a magokat, annak az aratása is bőséges lesz. ⁷Mindenki annyit adjon bele a gyűjtésbe, amennyit előre elhatározott. Ne adjon senki kényszerből, se úgy, hogy később megbánja. Azt az embert szereti Isten, aki szívesen és jókedvűen ad. ⁸Mert ő is szívesen rátoz zúdítja minden kegyelmét, és eláraszt jóságával. Annyira meg tud áldani benneteket, hogy minden körülmények között mindent megkapjatok, amire csak szükségetek van. Sőt, még azon felül is, hogy bőségesen adakozhassatok a rászorulóknak. ⁹Amint meg van írva[†]:

„Bőkezűen adott a szegényeknek,
jótettei soha nem merülnek feledésbe.”

Zsolt 112:9

¹⁰Isten vetőmagot ad annak, aki a vetést végzi, az éhezőnek meg kenyeret. Ő fog nektek is szellemi vetőmagokat adni, és megszorítja a magokat, amit a földbe vetettetek. Így lesz bőséges, amit arattok. Ez is tőle származik: így viszonzza nektek, amit másoknak adtatok. ¹¹Ilyen módon fogtok mindenben meggazdagodni, hogy mindig bőkezűen tudjatok adakozni a rászorulóknak. Ez pedig — rajtunk keresztül — azt fogja eredményezni, hogy akik kapják, hálát adnak érte Istennek. ¹²Mert ez a szolgálat, amit ti az adakozással végeztetek, kettős haszonnal jár. Egyrészt Isten népének segítetek vele. Másrészt azok, akik az adományokat kapják, hálásan megköszönik Istennek. ¹³Az adakozásnak ez a szolgálata bizonyítja, hogy a hitetek valódi. A testvérek pedig dicsőítik Istent, mert példát mutattok nekik. Látják, hogy ti hűségesek vagytok a Krisztus örömhíréhez[†], és bőkezűen adakoztok nemcsak nekik, hanem másoknak is. ¹⁴Amikor pedig viszonzásul imádkoznak majd értetek, kívánnak majd látni titeket, mivel Isten jósága olyan bőségesen kiáradt rátok. ¹⁵Istenem, hálásan köszönöm ajándékodat, amely kimondhatatlanul csodálatos!

Pál védi szolgálatát

10¹Krisztus szelídségével és gyöngédségével kérlek titeket én, Pál. Egyes emberek ugyan azt mondják, hogy mikor közöttetek vagyok, félénken viselkedek, és csak a távolból vagyok ilyen határozott. ²Szóval, el fogok menni hozzátok. De kérlek benneteket, ne kényszerítsetek rá, hogy keményen bánjak azokkal, akik úgy gondolják, hogy mi csak emberi módon viselkedünk! ³Mert igaz, hogy ebben a világban élünk, de nem úgy harcolunk, ahogyan az emberek szoktak. ⁴⁻⁵A mi fegyvereink különböznek a közönséges fegyverektől! Ezekben Isten ereje működik! Le tudunk rombolni velük minden büszke erődítményt, amit az ellenség azért épített, hogy Isten megismerését akadályozza. Igen, lerombolunk minden emberi okoskodást és vitatkozást, és foglyul ejtünk minden gondolatot, hogy engedelmessé legyen a Krisztusnak. ⁶Felkészültünk arra is, hogy ezekkel a fegyverekkel minden engedetlenséget megbüntessünk, de csak akkor, ha a ti engedelmisségetek már tökéletes lesz.

⁷Gondoljátok meg ezeket a nyilvánvaló tényeket: ha valaki meg van győződve arról, hogy ő Krisztusé, akkor vegye észre, hogy ugyanúgy mi is Krisztushoz tartozunk! ⁸Lehet, hogy valaki azt gondolja, túlságosan sokat dicsekszem azzal a hatalommal, amelyet az Úr építésekre adott (nem arra, hogy ártsak vele). De gondolja meg, hogy én nem fogok ezzel a hatalommal szégyent vallani! ⁹Nem akarom azt a látszatot kelteni, mintha csak a leveleimmel ijesztgetnélek benneteket. ¹⁰Mert vannak közöttetek, akik azt mondják, „Pál levelei szigorúak és kemények, de ő maga gyenge, és beszéde semmit nem ér”. ¹¹Az ilyen emberek gondolják meg, hogy pontosan olyanok leszünk személyesen is, amikor meglátogatunk benneteket, mint amilyenek vagyunk a távolból írt levelünk által!

¹²Mert mi nem vagyunk olyan vakmerőek, mint akik magukat nagyra tartják. Nem, mi nem hasonlítjuk össze magunkat ilyenekkel! Nem veszik észre, hogy milyen értelmetlen dolog, amikor saját magukhoz mérik magukat. Milyen ostobák!

¹³Mi azonban nem fogunk túlságosan dicsekedni. Csak azzal a munkával, amit Isten ránk bízott. Ebben azonban ti is benne vagytok, hiszen hozzátok is eljutottunk. ¹⁴Mert mi nem ok nélkül dicsekszünk! Ez lenne a helyzet, ha soha nem mentünk volna el hozzátok. De bizony elmentünk! Sőt, mi voltunk az elsők, akik a Krisztus örömhírét[†] elvitték nektek! ¹⁵Csak arról beszélünk, amit magunk végeztünk. Nem dicsekszünk mások eredményeivel. Viszont abban reménykedünk, hogy hitetek megerősödésével ti is egyre jobban segíteni fogtok, hogy a szolgálatunk kiterjedjen. ¹⁶Mert az a szándékunk, hogy a Korinthus városán túli vidékeken is elmondjuk az örömhírt az embereknek. De semmiképpen nem akarunk olyan munkával dicsekedni, amit valaki más végzett a maga területén. ¹⁷Mert: „Aki dicsekszik, azzal dicsekedjen, amit az Úr tett!”* ¹⁸Mert nem az a megbízható, aki önmagát annak tartja, hanem az, akit az Úr tart megbízhatónak.

Pál és a hamis apostolok

11¹Bárcsak elviselnétek tőlem egy kis „bolondságot” — sőt, kérlek, viseljete el engem is! ²Isten féltő szeretetével féltetek titeket, mivel

Jézus számára akarlak felkészíteni, ahogyan a menyasszonyt* eljegyzik a vőlegény számára. Igen, én „eljegyeztelek” benneteket Jézus számára, és arra törekszem, hogy úgy vigyelek hozzá, mint tökéletes menyasszonyát. ³Attól félek azonban, hogy a gondolataitok eltávolodnak a Krisztus iránti őszinte egyenességtől és tiszta hűségtől. Ez történt akkor régen Évával is, amikor a Kígyó (*Sátán*) becsapta, és ez megtörténhet veletek is! ⁴Mert azt türelmesen elviselitek, ha egy idegen elmegy hozzátok, és más dolgokat mond Jézusról, mint amit mi. Készek vagytok arra is, hogy más szellemet, vagy más örömhírt fogadjatok be, mint amit már befogadtatok. Akkor talán engem is türelmesen elviselhetnétek!

⁵Úgy gondolom, semmivel sem vagyok kisebb azoknál a „híres apostoloknál”! ⁶Lehet, hogy nem tudok olyan szépen szónokolni, mint ők, de tudás dolgában nem maradok el tőlük — ezt már megmutattam nektek sokszor.

⁷Ingyen hirdettem nektek Isten örömhírét†. Megaláztam magam, hogy ti legyetek fontosak. Talán rosszul tettem? ⁸Más gyülekezetektől elfogadtam a pénzbeli támogatást, hogy titeket ingyen szolgálhassalak. ⁹Amikor pedig nálatok voltam, és szükségem volt valamire, nem szóltam róla senkinek. A Macedóniából† jött testvérek azonban támogattak az adományaikkal. Így nem voltam a terhetekre, de nem is leszek ezután se. ¹⁰Akhája† egész tartományában senki nem veheti el tőlem ezt a dicsekedést! Ezt úgy mondom, mint akiben Krisztus igazsága lakik. ¹¹Mit gondoltok, miért nem akartam elfogadni tőletek semmit? Talán azért, mert nem szeretlek benneteket?! Dehogyan! Isten jól tudja, mennyire szeretlek titeket.

¹²De továbbra is ezt fogom tenni, hogy azok az „apostolok” ne dicsekedhesse- nek. Mert azt akarják elhíttetni veletek, hogy az ő munkájuk is ugyanaz, mint a miénk. ¹³Mert ezek hamis apostolok. Becsapják az embereket, és elhítetik velük, hogy ők valóban Krisztus apostolai†. ¹⁴De ez nem is csoda, hiszen maga a Sátán† is elhítteti az emberekkel, hogy ő a világosság angyala*. ¹⁵Nem meglepő tehát, ha a Sátán szolgálai olyan álarcot vesznek fel, hogy az igazság szolgálainak látszanak. Végül azonban megkapják, amit a tetteikkel megérdemeltek.

Pál szenvedései

¹⁶Megint csak azt mondom, hogy senki se tartson engem bolondnak! De ha mégis annak gondoltok, akkor fogadjatok el így, hogy egy kicsit én is dicse- kedhessem! ¹⁷Ezt most nem úgy mondom, mintha az Úr szólna, hanem úgy, mintha a dicsekedés miatt valóban ostoba lennék. ¹⁸Sokan dicsekednek emberi módon, hadd dicsekedjek én is! ¹⁹Hiszen ti olyan „bölcsek” vagytok, hogy eltűritek a „bolondokat”. ²⁰Igen, eltűritek, ha valaki szolgájává tesz benneteket. Eltűritek, ha kihasznál, élösködik, vagy uralkodik rajtatok, ha azt hiszi, hogy sokkal különb nálatok. Eltűritek még azt is, ha pofon üt titeket. ²¹Szégyenkezve mondom, hogy mi „túl gyengék” voltunk, hogy ilyen dolgokat tegyünk veletek!

De ha valaki merészel dicsekedni, akkor én is dicsekedni fogok! (Úgy mondom ezt, mintha bolond lennék.) ²²Ha ezek a hamis apostolok héberek* —

11:2 menyasszony Szó szerint: „szűz”. **11:14** világosság angyala A Sátán néha olyan formában jelenik meg, hogy az emberek azt hiszik, Isten egyik angyalát látják. **11:22** héberek Más szóval: Izrael népéhez tartoznak.

hát, én is az vagyok! Izrael népéhez tartoznak? — én is! Ábrahám[†] utódai? — Én is az vagyok! ²³Ha ők Krisztus szolgái, akkor én még inkább az vagyok! — Milyen bolond dolog így dicsekedni! — Hiszen többet dolgoztam, mint ők! Többször börtönbe zártak, többször megkorbácsoltak, többször forogtam halálos veszedelemben, mint ők.

²⁴A zsidóktól ötször kaptam 39 korbácsütést, ²⁵háromszor bottal vertek meg, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjszakát és egy napot hányódtam a tenger hullámain. ²⁶Gyakran utaztam, sokszor voltam veszedelemben a folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben a saját népem között, veszedelemben a nem zsidók között, veszedelemben városban, veszedelemben vidéken, veszedelemben a tengeren, veszedelemben hamis testvérek között.

²⁷Sokat fáradoztam és vesződtem, gyakran ébren töltöttem az éjszakát, éheztem és szomjaztam, gyakran nem volt mit ennem, sokszor fáztam, vagy nem volt ruhám. ²⁸Ezek mellett a külső bajok és nehézségek mellett állandóan hordozom az összes gyülekezetek gondját-baját. ²⁹Ha valaki a testvérek között erőtlén, én is viselem a gyengeségét! Ha valaki vétkezik, én is szenvedek vele együtt!

³⁰Ha már dicsekednem kell, akkor a gyengeségeimmel dicsekszem. ³¹Az Úr Jézus Istene és Atyja, aki örökké áldott, tudja, hogy igazat mondok. ³²Amikor Damaszkusz városában voltam, el akartak fogni. Ezért Aretász király helytartója őriztette a várost. ³³Akkor az ablakon keresztül egy kosárban leeresztettek a városfalon kívülre, és így menekültem meg a kezéből.

Látomások és kijelentések

12 ¹Bár semmi haszna sincs a dicsekedésnek, mégis hadd beszéljek az Úrtól kapott látomásokról[†] és kijelentésekről*! ²Ismerek egy embert* a Krisztusban, akit tizennégy évvel ezelőtt felvittek egy időre a harmadik Mennybe. Hogy ezt testében élte át, vagy a teste nélkül, azt csak Isten tudja. ³Csak azt tudom, hogy azt az embert (akár a testével együtt, akár anélkül volt ott, azt csak Isten tudná megmondani), ⁴felvitték a Paradicsomba[†], és ott olyan dolgokat mondtak neki, amiket nem lehet, de nem is szabad elmondania. ⁵Ilyen dolgokkal dicsekszem, nem saját magammal. Vagy, ha mégis magammal, akkor is csak a gyengeségeimmel.

⁶Pedig ha dicsekedni akarnék, nem lennék ostoba, mert igazat mondanék. De nem akarom, hogy bárki is többnek tartson, mint amilyennek lát, vagy amilyennek annak alapján gondol, amit tőlem hallott.

⁷Hogy el ne bízzam magam az Úrtól kapott különleges kijelentések miatt, egy „tövist” kaptam a testembe, a Sátán[†] egyik angyalát. Azért kaptam, hogy állandóan verjen engem, hogy el ne bizakodjam. ⁸Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy szabadítson meg ettől a „tövistől”. ⁹Ő azonban ezt válaszolta: „Elég az a kegyelem, amit kaptál, mert erőm a te erőtlenséged által éri el a célját.” Ezért boldogan dicsekszem gyengeségeimmel, hogy Krisztus ereje lakjon bennem. ¹⁰Ezért örömmel elviselem a gyengeségeimet, amikor az emberek bántanak, vagy rosszat mondanak rólam, amikor különböző

12:1 *kijelentés* Istentől kapott megértés, betekintés olyan igazságokba, amelyeket eddig senki sem láthatott, mert el voltak takarva. **12:2** *egy ember* Pál valószínűleg önmagáról beszél (12:2–5).

nehézségek és bajok vesznek körül, amikor az emberek üldöznek[†] és rosszul bánnak velem. Mindezekben a dolgokban örömet lelem, mert amikor gyenge vagyok, akkor vagyok igazán erős.

Pál szeretete a korinthusi testvérek iránt

¹¹Úgy beszélek, mint egy bolond, de ti kényszerítettetek rá. Igazában nektek kellett volna jót mondanotok rólam. Hiszen semmivel sem vagyok kisebb, mint azok a ti „híres apostolaitok” — még akkor sem, ha közöttetek nincs sok becsületem. ¹²Amikor nálatok voltam, olyan dolgokat tettem, amik teljes mértékben bizonyítják, hogy valóban apostol[†] vagyok! Láttátok a jeleket, csodákat és hatalmas erőket, amik a szolgálatomban megmutatkoztak. ¹³Így hát ti is megkaptatok mindent, amit a többi gyülekezetek. Talán csak egy valamit nem: hogy tőletek nem fogadtam el semmiféle anyagi támogatást. Bocsássátok meg nekem ezt az „igazságtalanságot”!

¹⁴Most azért kész vagyok harmadszor is elmenni hozzátok. De most sem fogok tőletek semmit sem kérni vagy elfogadni. Engem nem az érdekel, amitek van, hanem titeket magatokat szeretnélek látni. Hiszen nem a gyerekek kell vagyont gyűjtsenek a szülőknek, hanem fordítva! ¹⁵Én pedig szívesen költöm rátok minden pénzemet, amim csak van. Sőt, saját magamat is szívesen odaadom a lelketekért. Ha én ennyire szeretlek benneteket, ti vajon kevésbé szerettek engem?

¹⁶Igen, az világos, hogy én magam nem használtalak ki benneteket. Azt gondoljátok, hogy ez csak egy ügyes csel volt, hogy becsapjalak titeket?! ¹⁷Vajon valamelyik testvér, akit hozzátok küldtem, becsapott benneteket, és elfogadott pénzt, vagy ajándékot tőletek? Nem! ¹⁸Valóban, Tituszt én kértem, hogy látogasson meg titeket, és vele együtt küldtem el azt a másik testvért is. Vajon Titusz kihasználta benneteket, és elfogadott valamit tőletek? Ugye, hogy nem! Ti magatok láttátok, hogy Titusz és én ugyanúgy viselkedtünk közöttetek. Igen, mi ugyanabban a Szellemben[†] teszünk mindent, és ugyanazon az úton járunk!

¹⁹Most lehet, hogy azt gondoljátok: ez az ember egyre csak magát próbálja védeni és mentegeni. De egészen másról van szó! Amit írtam, azt Isten trónja előtt, Krisztusban mondom, és a ti érdeketekben! Benneteket szeretnélek mindezzel megerősíteni, akiket annyira szeretek! ²⁰Mert félek, hogy amikor megérkezem hozzátok, nem olyannak találalak benneteket, mint szeretnélek, és ti is olyannak találtok engem, amilyenek nem szeretnétek. Félek, hogy veszekedést, irigységet, haragot, önzést, rágalmazást, vádaskodást, büszkeséget és rendetlenséget találok közöttetek. ²¹Félek, hogy amikor odamegyek, ismét megaláz engem az én Istenem közöttetek: szomorkodni és szégyenkezni fogok miattatok. Sírni fogok azok miatt, akik vétkeztek, és nem akarták megváltoztatni az életüket. Igen, azok miatt, akik nem fordítottak hátat a szexuális és egyéb szégyenletes bűneiknek.

Záró figyelmeztetések és üdvözetek

13 ¹Ez lesz a harmadik látogatásom nálatok. Emlékezzetek rá, hogy megvan írva: „Minden vádat két vagy három embernek kell megerősíteni,

akik bizonyítják, hogy igaz!* ²Legutóbb, a második látogatásom alkalmával, személyesen figyelmeztettem azokat, akik korábban vétkeztek. Most, hogy távol vagyok, ismét figyelmeztetek mindenkit, aki vétkezik: amikor ismét hozzátok jövök, nem leszek elnéző a bűnösökhöz! ³Szeretnétek biztosan tudni, hogy általam valóban a Krisztus szól? Meg fogjátok látni, hogy ő egyáltalán nem gyenge, hanem nagyon is erőteljes közöttetek. ⁴Igaz ugyan, hogy amikor megfeszítették (*megölték*), akkor gyenge volt, de most már Isten ereje által él. Az is igaz, hogy Krisztusban mi is gyengék vagyunk, de az is igaz, hogy őbenne mi is Isten ereje által élünk — értetek!

⁵Vizsgáljátok meg magatokat, hogy valóban hitben éltek-e! Tegyétek próbára magatokat! Vagy talán nem tudjátok, hogy Jézus Krisztus bennetek él? Természetesen ez csak akkor igaz, ha valóban hitben éltek! ⁶De remélem, hogy felismeritek: mibennünk igazán Krisztus él! ⁷Azért imádkozunk Istenhez, hogy semmi rosszat ne tegyetek. Nem az a fontos, hogy rajtunk lássátok és elismerjétek, hogy bennünk Krisztus él. Fontosabb, hogy valóban azt tegyétek, ami jó és helyes. Még akkor is, ha rólunk azt gondoljátok, hogy bennünk nem él a Krisztus. ⁸A valósággal szemben úgysem tehetünk semmit, csak a valóságért. ⁹Mert ha mi gyengék vagyunk is, mégis örülünk, ha ti erősek vagytok! Azért imádkozunk, hogy ti egyre erősebbek és tökéletesebbek legyetek. ¹⁰Ezeket a dolgokat azért írom most, amikor távol vagyok, hogy amikor megérkezem, ne kelljen szigorúan bánnom veletek. Mert az Úr hatalmat adott nekem, de nem arra, hogy romboljalak benneteket, hanem a szellemi felépítésetekre és megerősítésetekre.

¹¹Testvéreim, most búcsúzó: törekedjete a tökéletességre, vegyétek komolyan a figyelmeztetésünket, és tegyétek meg, amire kértelek benneteket! Legyetek egyetértésben, és éljete békességben egymással, akkor Isten, aki a szeretet és a békesség forrása, veletek lesz! ¹²Köszöntétek egymást szent csókkal! ¹³Köszöntenek titeket az itteni testvérek.

¹⁴Az Úr Jézus Krisztus kegyelme†, Isten szeretete és a Szent Szellem† közössége* legyen veletek!

13:1 idézet: 5Móz 19:15. **13:14** közössége Jelentheti a Szent Szellemben való közös részvételt, vagy a hívők szeretet-közösségét és egységét, amit a Szent Szellem teremt meg közöttük.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>